sai häddaste kätte, öppis linnameistri jures kingseppaks, läks uhkeks, rüpas wina, mängis kaarda, kiskus körtsis karwopiddi; ei külwand ennam kuhhugi. —

Parrem paslitega möistlik pois, kui sabastega — jölle mees! —

Ello öppetused.

1.

So süddame armastus omma Issanda wasto ei pea mitte ollema, nago sinno kirrikorie, mis sa pühhapääw hommiko selga tömbad, ja pühhapääw öhto kirsto panned: waid se peab sinnul liggi ollema igga pääw ja igga tund, wäljäs ja koddo, öösd kui päwa: nenda kui hinge tömbamine so rinnus.

2.

Kas walge lumme katte Ma peäl tulletab ka so mele so walge higgirättiko kuus jalga mulla al, ja talwe külm so haua külma, ja ilma lehheta puu oksad sinno paljad surnoluud kirsto kane al? — Talwe

Eesti-ma rahwa Kalender 1857 , lk. 31